

Před 400 roky popravili 27 českých pánů

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXIV

ČÍSLO 254, ČERVEN 2021

CENA 10 Kč

Vojenská přehlídka na Rudém náměstí

Rusko si 9. května vojenskou přehlídkou na Rudém náměstí v Moskvě připomnělo 76. výročí vítězství ve druhé světové válce. Pochodovali příslušníci prezidentského pluku, kteří nesli prapor Vítězství, vztýčený v pětáctýřicátém roce nad berlín-

ským Reichstagem. Nastoupené vojenské jednotky pozdravil ministr obrany Ruské federace Sergej Šojgu.

Všechno nejlepší k svátku Vítězství popřál vojákům prezident Vladimir Putin. Přitom jim řekl, že oni jsou následníci generace,

kteří válku vyhrála. „Sovětský národ byl v časech války jednotný,“ pokračoval. Vzdal poctu lidem, kteří pracovali pro Rudou armádu a vyzval k minutě ticha.

„Válka přinesla tolik nesnesitelných zkoušek zármutku a slz, že na ni nelze zapomenout. A ne-

existuje odpuštění ani omluva pro ty, kteří znovu uvažují o agresivních plánech,“ zdůraznil Putin s tím, že Rusko hájí mezinárodní právo. „Ale zároveň budeme pevně bránit naše národní zájmy, zajišťovat bezpečnost našich lidí,“ dodal.

Jak uvedl server iDnes.cz, tak přehlídky na Rudém náměstí se účastnilo více než 12 000 vojáků a vojaček, očkovaných proti koronaviru. Pochodovala tady i formace Všeruské kozácké obce a útvar příslušnic pozemních a vzdušných sil. (Pokračování na str. 2)

Kde jsou důkazy o zapojení ruských agentů?

Prezident České republiky Miloš Zeman se v televizi Prima vyslovil 25. dubna ke kauze Vrbětice, kterou si přeje důsledně vyšetřit, aby občané naší země přitom byli plně informováni a nic se neutajovalo!

Dle prezidenta je nutné si počkat na výsledky pátrání po příčinách výbuchu v munici skladu ve Vrběticích a potom se rozhodnout jak postupovat dál a záležitost soudit. Jak známo, premiér české vlády Andrej Babiš (ANO) slíbil zprávu Bezpečnostní informační služby odtajnit. Ale dosud se tak nestalo! Plné znění mimořádně očekávaného televizního projevu M. Zemana přinášíme na straně 2.

Kritika Zemana pravicí, vyhoštění diplomatů

Premiér Babiš a vicepremiér a ministr vnitra Hamáček (ČSSD) k prezidentovu projevu uvedli, že existuje pouze jedna verze exploze skladu ve Vrběticích, za kterým prý stojí ruští agenti, jejichž čin je považován za státní terorismus.

Zeman přitom ale podpořil vyhoštění 18 diplomatů ambasády Ruské federace, Moskva poté kontrovala vypovězením 20 českých diplomatů. Do konce května česká strana chce jejich počet vyhoštění z velvyslanectví RF ještě zvýšit.

Za svá rozvázná slova schytl prezident Zeman tvrdou kritiku od hlavounů opozice. Předseda ODS Petr Fiala mu vyčetl: „Místo jasných slov hlavy státu a vrchního velitele ozbrojených sil kladl otázky a zpochybňoval zpravodajské služby. Zvláštní formát vystoupení...“ Předseda Senátu Miloš Vystrčil se rozhodl zeptat bezpečnostních složek, zda prezident nevyzradil tajné skutečnosti. Vít Rakušan (STAN) osočil Zemana, že zlehčuje agresí Ruské federace a otevírá brány pro dezinformační kampaně. Hamáček mentoroval, že prý to Česku nepomohlo, když Zeman poukázal, že na základě nepřímých důkazů mohla výbuchy způsobit neodborná manipulace s výbušninami a největší radost z toho má Moskva... (Pokračování na str. 3)

Protiletadlový raketový komplet S-400

Zdroj: dailymail.co.uk

Pražská exekuce roku 1621 a naše současnost

tlaky na potlačení historické paměti, cenné tradice a snižování hodnoty všeho pozitivního, co národ v minulosti vytvořil, je vždy neklamným znamením mocenské expanze sil, které sledují jiné zájmy než národní, sociální a demokratické. Za takových podmínek ztrácí většina lidí svou důstojnost a možnost svobodného rozvoje. Nejnebezpečnější bývají situace, v nichž nenasycené elity organizují agrese mezinárodně.

Pondělním ránem 21. 6. 1621 se v Praze ozývaly kroky vojenských bot a cvakání koňských kopyt. Staroměstské náměstí se chystalo na pochmurné divadlo. Vysoké popraviště obklopovaly řady císařských žoldnéřů. Odbitím páté hodiny začala exekuce 27 čelných představitelů neúspěšné české války (povstání) proti Habsburkům. Po bitvě na Bílé hoře 8. 11. 1620 vítěz vytvořil mimořádný soud s předsedajícím Karlem z Lichtenštejna, vynášející rozsudky nad poraženými.

Mezi popravenými byli tři příslušníci stavu panského, sedm ry-

Krvavá msta Habsburků.

Obraz: archiv

tířů a sedmnáct měšťanů. Národnostně 21 Čechů, 1 Slovák a 5 Němců. Všichni projevili v poslední chvíli svého života nesmírnou odvahu. Žádný z nich nezakolísal v přesvědčení o správnosti činů, které jim dávaly za vinu. Nesnažili se získat zmírnění osudu zradou na svém vyznání. Jejich pevnost a odhodlání proto vzbuzovalo obecný obdiv. Zvláště v očích budoucích generací obrozujícího se českého národa, se svou hrdinskou smrtí

vykoupili z dřívějších chyb a zakolísání.

Necelých dvě stě let předtím významný státník a vojevůdce husitské revoluce Prokop Holý prozřívavě pronesl, že pokud bude zachováno v Českém království dvojvěří (kališnictví a katolictví) dlouhodobý pokoj to nepřinese. Bude soustavně zdrojem státní nestability a cizího vměšování. Ani taková osobnost, jakou byl bezesporu král „dvojího lidu“ Jiří z Poděbrad, tomu nedokázala čelit. Musel oželeť, že založí prostřednictvím synů novou národní dynastii. Následnictví nabídnul s Čechy sympatizujícím Jagelloncům. Pěstoval totiž dlouhodobě přátelské vztahy s Polsko – litevským soustátím u vědomí příbuzenství národů „přirozeného jazyka slovanského“. (Pokračování na s. 7)

Den vítězství 9. květen. Delegace Slovanského výboru ČR položila kytici k Památníku padlých sovětských vojáků na Čestném pohřebišti na pražských Olšanských hřbitovech. V popředí zleva: tajemnice SV ČR Alena Grospičová, předseda Jan Minář a místopředseda Vladimír Mlejnecký FOTO – MIROSLAV HAVLÍK

Projev prezidenta Miloše Zemana

Dobrý den, vážení a milí spoluobčané, před týdnem jsem byl informován předsedou vlády a prvním místopředsedou vlády o podezření, že výbuch v muničním skladu Vrbětice byl způsoben dvěma ruskými agenty. Pokládám za svoji samozřejmou povinnost se k tomuto podezření vyjádřit, a právě proto jsem se nejdříve seznamoval se všemi relevantními informacemi. Setkal jsem se mimo jiné s po-

Prezident Miloš Zeman při televizním projevu. FOTO – ČTK/ CNN Prima News

licejním prezidentem, nechal jsem si zpracovat celou řadu analýz a dnes před vás předstupuji jako člověk, který se domnívá, že má dostatek informací, abych se k celé záležitosti mohl vyjádřit s chladným rozumem a bez jakékoli hysterie.

Začneme tedy začátkem. V roce 2014 došlo ve Vrbětících v muničním skladu k dvěma výbuchům, které byly časově odděleny zhruba jedním měsícem. Tyto výbuchy byly vyšetřovány a závěr tehdejšího vyšetřování zněl, že byly způsobeny neodbornou manipulací při vyskladňování muničního matriá-

lu. Tato munice měla být dodána do Bulharska. Bulharský obchodník se zbraněmi to popřel, ale usvědčují ho jednak kupní smlouva, a dokonce i již vyplacená záloha za tento odběr. Proto takzvanou bulharskou stopu můžeme považovat za prokázanou.

Pak uplynulo zhruba šest let a nic se nedělo. S výjimkou soudu, kde byli obžalováni někteří pracovníci firmy Imex Group, ale při tomto soudním přelíčení byli všichni obžalováni osvobozeni. Bezpečnostní a informační služba (BIS) po šest let ve svých výročních zprávách, včetně jejich neveřejných částí, nikdy nezmiňovala kauzu Vrbětice. Teprve v posledních asi třech týdnech bylo vzneseno obvinění vůči dvěma ruským agentům, kteří působili na našem území s dvěma krycími pasy, tádžickým a moldavským. A tyto agenti byli obviněni, že způsobili výbuch ve Vrbětících.

Mohu konstatovat, že ve zprávě BIS se uvádí, a tuto větu jsem si podtrhl, že neexistují důkazy ani svědectví, že by tyto dva agenti byli ve vrbětickém areálu. Koneckonců když se zkoumal druhý areál těsně před jeho výbuchem, nebyl v něm nalezen žádný výbušný systém. Z toho ovšem nevyplývá, že podezření z jejich účasti není vážné.

Jednak se musíme ptát, co tady vůbec dělali. Za druhé to, že BIS neprokázala jejich účast, znamená, že do vrbětického areálu nevnikli. Policejní vyšetřování pracuje s hypotézou, že je tam mohl provést jeden z majitelů firmy Imex. Toto podezření je zapotřebí buď vyvrátit, nebo potvrdit. V každém případě, pokud by se prokázalo, že tam byli, není o čem diskutovat. Pokud by se alespoň prokázalo, že byly jakési e-maily, ji-

miž se dožadovali, aby do tohoto areálu mohli vstoupit, je to rovněž důvod k závažnému podezření. Co by tam, proboha, měli dělat? A protože každý e-mail má svoji adresu, předpokládám, že další vyšetřování ukáže, s kým si tyto dva agenti dopisovali a jak dopadla jejich údajná žádost o účast ve vrbětickém areálu.

Vážení spoluobčané, žádná suverénní země si nemůže dovolit, aby na jejich území dva agenti cizího státu způsobili teroristický atentát, při němž zahynuli dva čeští občané a byla způsobena miliardová škoda. Na druhé straně pracujeme s dvěma vyšetřujícími ver-

zemi. Tou první, tj. původní, že došlo k výbuchu v důsledku neodborné manipulace s výbušným materiálem, a tou druhou, že se jednalo o akci cizí rozvědky. Beru obě dvě tyto verze vážně a přeji si, aby byly důkladně prošetřeny. Policie České republiky, ale i Nejvyšší státní zastupitelství, které tento případ dozoruje, mají moji plnou důvěru. Přeji si jako vrchní velitel ozbrojených sil, kam Policie České republiky nepochybně patří, aby na vyšetřování byla nasazena maximální kapacita. A aby, až vyšetřování skončí, občané České republiky měli plnou informovanost a nic se neutajovalo.

Doufám, že se dozvíme pravdu. Dozvíme se, zda toto podezření je oprávněné, a v takovém případě, ač podporuji korektní vztahy se všemi významnými zeměmi, je zapotřebí, aby Ruská federace za tento případný teroristický čin zaplatila například neúčasti Rosatomu v tendru na Dukovany. Pokud naopak toto podezření bude vyvráceno, pak z toho vyplývá, že šlo o zpravodajskou hru, která může mít vážné důsledky pro náš vnitřní politický život. Počkejme tedy bez hysterie a spekulací na výsledky vyšetřování a potom teprve rozhodněme.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Vojenská přehlídka na Rudém náměstí

(Dokončení ze s. 1)

Rudým náměstím také defilovalo 35 typů bojových strojů, 91 kolových a pásových vozidel, oblohou proletělo 76 letounů a vrtulníků. V čele průvodu hřměly legendární tanky T-34. Moskvou projela obrněná vozidla pro protivzdušnou obranu Kamar 2 Tajfun, robotická vozidla Uran-9, bojová vozidla pěchoty BMP2 a 3, raketomety Tornado-S s dostřelem 120 kilometrů a nové tanky TG-14 Armata. Diváci spatřili i termojadernou mezikontinentální balistickou raketu Jans.

Na moskevském nebi se představily bombardéry Tupolev, letouny Iljušin a rovněž Suchoje – víceúčelové stíhací a dvoumístné stíhací bombardéry. Diváci spatřili

Pochodující vojáci na Rudém náměstí v Den vítězství

Zdroj: ria.ru

rovněž mezi vrtulníky úderné stroje Mi-35, Ka-52 Aligatora a Mi-28 Nočního lovce. Vzdušnou přehlídku zakončil přelet nadzvukového stíhacího letadla MiG-31 a proudového víceúčelového stíhacího letounu páté generace Suchoj Su-

57. Přehlídce na Rudém náměstí byl přítomen též velvyslanec ČR Vítězslav Pivoňka. Kromě v Moskvě se přehlídky konaly v dalších 28 ruských větších městech. Například v Tule či Jekatěrincurku.

Rudoarmějci „pod našimi okny“

Delší dobu již musíme brát na vědomí, že existuje vlivná skupina nepřátel všeho ruského. Využívá každé příležitosti, aby nám Rusko a Rusy ukazovala ve špatném světle a aby vyvolávala vůči nim záporné a odmítavé postoje. Teď zrovna mají rusofobní tvůrci veřejného mínění na programu dehonestovat historický květen 1945. Rudoarmějci prý k nám nepřišli jako osvoboditelé, ale jako noví okupanti. Loupili, drancovali a znásilňovali ženy. Víme, že historii tvoří bohatá mozaika dějů, velkých i malých, a to, jak je prožívali jednotliví lidé i celé národy. Zde je můj malý obrázek do historické mozaiky z doby, kdy skončila 2. světová válka.

Před okna domů naší ulice, na sokolské hřiště se po 9. květnu r. 1945 nastěhovalo větší množství rudoarmějců s vozy, koňmi a stany. Byla to větší vojenská jednotka a strávila tu řadu týdnů, než dostala rozkaz přesunout se na Dálný východ, aby i tam přispěla k ukončení války. Svažující se terén způsobil, že my, obyvatelé jednořadové ulice nad hřištěm, jsme je měli stále před očima. Bydleli tu „pod našimi okny“, jak se zpívá v národní písni. Když jsme vyšli na chodník, zdravili jsme se s nimi a vyměňovali si pár slov. Rudoarmějští vojáci se dávali po frontových útrapách do pořádku. Myli se, koupali a holili, převlékali do vyžehlených uniforem, psali dopisy, ukazovali fotografie, vzpomí-

nali na domov, zpívali a hráli na harmoniky. S místními „děvuškami“ rádi chodili po městě „guljat“. Patřila jsem k nim a těšila se zvláštního uznání.

Ještě za války jsem z profesorské knihovny tajně získala německo-ruský slovník a učebnici. Tehdy jsem se v skrytu naučila azbuku a pár ruských vět. A teď jsem mohla užaslým rudoarmějčům plynně vypravovat, že „Soňa živjot v Moskvě. U nějo komnata, v komnatě stol, stulja, škať i krovať...“ Rozkřiklo se to a tak mě jednou paní domácí pozvala, abych pohovořila se dvěma vojáky, kteří se octli u jejích dveří, a kterým nerozumím. Vojáci mi řekli, že ulovili v blízké „rječke“ dvě ryby a že přišli do našeho domu s prosbou, aby si je mohli upéci. Chovali jsme se všichni navzájem k sobě přátelsky a s tím pečením jim paní domácí vyhověla. Ale já jsem byla trochu dotčená. Ulovili přece ryby v Labi, a to není žádná „rječka“, jak říkali, ale pořádná „rjeka“. Až časem jsem pochopila, že to byli „Sibirjaci“, že přišli z břehů mohutných sibiřských řek, a těm se Labe v našem Hradci Králové opravdu rovnat nemůže.

Od lékaře z Taškentu jsem dostala čokoládku. Jen tak, jako projev přátelství. Připomínala jsem mu prý jeho dceru. – A jednomu vojenskému manželskému páru, už nevím, odkud byl, jsem donesla misku rybízu z naší zahrady. Poslala jim ji moje maminka, taky ja-

ko projev vděčného přátelství. – Jen jednu výměnu názorů jsem zazila.

Jeden mladík z „technikumu“ v Moskvě chtěl něco vědět o našem školství. Ale při mém výkladu byl překvapen a nechtěl věřit, jak vysokou úroveň měla naše školská soustava před válkou a jak ji teď po válce zas chceme obnovit. Denně nás navštěvoval patnáctiletý Ivan, sirotek. Pro hezké kudrnaté vlasy mu říkali „Baranek“. A jeden kapitán se přiznal k našim sousedům a s jedním kapitánem jsem tančila sólo na taneční zábavě v sousední vesnici, kam mě pozval spolužák. Byli to všechno lidé jako my. Rozuměli jsme si, družili se a přátelili.

Mí rodiče a rodiče mých spolužáků přirozeně dbali o to, aby nám, „děvuškám“, nikdo neublížil. Ale nic špatného se nedělo a nestalo. Vědělo se, že po přechodu našich hranic se nějakí vojáci někde dopustili násilí a že došlo k znásilnění. Ale vědělo se také, že vrchní velení přísně násilí potrestalo a že je stíháno bez milosti trestem smrti.

Všichni rudoarmějci, co se utábořili „pod našimi okny“, byli našimi spolehlivými přáteli. Stýskalo se nám po nich, když odešli na Dálný východ pomáhat spojencům ukončit druhou světovou válku i tam. Vyklidili sokolské hřiště a zůstalo po nich smutné prázdno.

STANISLAVA KUČEROVÁ

Ruské letouny na běloruském nebi?

Běloruský prezident Alexandr Lukašenko požádal během telefonického rozhovoru Vladimira Putina, aby se do ochrany západní běloruské vzdušné hranice, která je zároveň i hranicí Svazového státu Ruska a Běloruska, zapojily ruské vzdušné síly. Lukašenko to oznámil během porady týkající se vojenské spolupráce Minsku a Moskvy.

Běloruský prezident se přitom odvolal na zkušenost z konání

mistrovství světa v hokeji v roce 2014, kdy se Rusko na ochraně běloruského nebe podílelo také. „Dejte nám ta letadla, která by společně pilotovali Rusové a Bělorusové. (...) Vyzbrojte je. Základen máme dost, nové nejsou potřeba,“ citoval Lukašenko ruský online deník gazeta.ru.

Zapojení Rusů je dle běloruského prezidenta nutné kvůli zvýšené aktivitě letounů NATO podél hranic.

Pocta osvoboditelům na Vítkově

Přední politici v čele s prezidentem Milošem Zemanem si 8. května u Národního památníku na pražském Vítkově připomněli 76. výročí konce druhé světové války v Evropě. U hrobu Neznámého vojína položili věnce. Den kapitulace nacistického Německa v roce 1945 slaví Česká republika společně s většinou evropských států jako státní svátek. Památku padlých uctili položením věnců také zástupci spolků a válečných veteránů. Vzpomínkový akt kvůli epidemii koronaviru i letos proběhl bez účasti veřejnosti. Ještě před aktem vojáci na nádvoří památníku přinesli historické armádní pra-

pory. Zazněla státní hymna a na závěr husitských chorálů. Vojáci též vypálili čestnou salvu za zvuku signálu Večerka. Den vítězství spojil pražský primátor Zdeněk Hřib s Pražským povstáním. Opět zopakoval svůj blud, kterým neošálil historii a poctivě české vlastence, že Rudá armáda prý přijela 9. května 1945 prakticky do již osvobozeného města. Prezident M. Zeman na Pražském hradě jmenoval nebo povýšil do generálské hodnosti 16 mužů a jednu ženu. Michala Koudelku, ředitele Bezpečnostní informační služby opět – již po šesté – vynesl. (ČTK, jel)

Kde jsou důkazy o zapojení ruských agentů?

(Dokončení ze s. 1)

Rozdmýchána protiruská hysterie

Naopak místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM, řekl, že v kauze Vrbětice vyplynulo jediné: „... jednoznačný důkaz o zapojení ruských agentů neexistuje. Že je to jedna z vyšetřovacích verzí na věci nic nemění. Pořád se jedná jen o podezření. Jako právník se ptám, na základě čeho, když ne jasných důkazů, bylo oněch 18 zaměstnanců ruské ambasády vyhoštěno, a co nastane v případě, který nelze vyloučit, totiž že se podezření na účast agentů GRU neprokáže? Presumpce nevinny je základem každého právního státu. V tomto případě však byla porušena. To v tu chvíli považuji za jediné prokázané.“

Tomio Okamura (SPD), vyzdvihl, že prezident potvrdil fakt, že na podkladě nepřímých důkazů není možné zahájit trestní řízení. Ministryně spravedlnosti Marie Benešová (ANO), která se prezidenta Zemana zastala, prohlásila, že verzi příčin výbuchu vidí ještě více než on. To rozčílilo premiéra Babiše a ministryni si pozval na kobereček. Po rozmluvě s ním pak Benešová couvla a řekla, že verze výbuchu je jenom jedna – s ruskou stopou.

Poslanecká sněmovna požaduje po Ruské federaci finanční náhradu a odškodnění obětí exploze, kdy zahynuli dva lidé. Je slyšet volání, aby parlament podal na prezidenta ústavní žalobu za velezradu. Mnohé členské země Evropské unie jako výraz solidarity s ČR také vyhošťují ruské diplomaty. K rozdmýchávání protiruské hysterie se 29. dubna shromáždili demonstranti na pražském Václavském náměstí a na dalších místech republiky, aby spílali prezidentovi i Babišovu vládnímu kabinetu. Pod názvem Hrad za hranou, republika v ohrožení, protestní shromáždění svolal spolek Million chviliek pro demokracii. Zpovykání občané postavili na pranýř především Zemana a slovně ho lynčovali za jeho příklon k Rusku a rozvázný přístup k vrbětickému dramatu.

Marná snaha klást Rusku ultimáta

Ruská strana považuje za absurdní a nepodložené obvinění, že ničivý výbuch mají na svědomí ruští agenti. V kauze jde zřejmě o to najít záminku, aby Rusko bylo vyřazeno z tendru na dostavbu jaderné elektrárny Dukovany. Ruská diplomacie spatřuje za chování české vlády vliv USA jako provokaci vůči Rusku! Jako marnou snahu Ministerstva zahraničí ČR klást ultimativní požadavky Rusku označil mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov.

Mluvčí ruského ministerstva zahraničí Marija Zacharovová Praze doporučila, aby si „ultimáta nechala pro jednání v rámci NATO.“ Když byl ruský velvyslanec Alexandr Zmejevskij předvolán do Černínské paláce na Ministerstvo zahraničních věcí ČR, poslanec Andrej Isajev z vládní frakce

Jednotné Rusko prohlásil, že „ruský velvyslanec fakticky mluvil se zmocněncem Spojených států pro správu České republiky... od toho, kdo je pravým suverénem, kdo ovládá českou svrchovanost, přišel rozkaz k vyhocení situace. Česko v této situaci vystupuje jako hračka.“

Špinavá nechutná lež

M. Zacharovová označila v rozhovoru pro list Izvestija vyhoštění

Praha, ale důsledky postihnou lidi a vztahy. Medveděv dodal, že pokud si Češi myslí, že Rusy ztrestali, tak se mýlí, ačkoli to ztíží kontakty. Veškerá odpovědnost ale spočívá na Češích. Z této spirály není normální východisko.

„To, co vyvádějí Češi, jak se k nim přidali Bulhaři v rámci té proslavené solidarity, přidali Baltové a další – to nebudeme tolerovat,“ řekl mluvčí Kremlu D. Peskov ruské státní televizi Pervyj

vat. Rusko neponechá bez reakce podobné naprosto nepřijatelné provokační kroky a naprosto neodůvodněná, nedokázaná obvinění.“ Moskva v odpověď k nepřátelským postojům Evropské unie k Rusku uvalila sankce na osm jejích čelných představitelů. Je mezi nimi i předsedkyně Evropské komise Věra Jourová. Mají zakázáno cestovat do Ruska. Dotčený Brusel si kvůli tomu předvolal ruského velvyslance.

sklad za chatrným oplocením vyhodili do povětří opravdu cizí agenti, pak by to ale svědčilo o vskutku chabém a ležérním střelení muničního objektu s tak razantními výbušninami, a ti chlápci tak hravě učinili z jeho hlídačů nemehla. Pak by ale měli být přistrčení k zodpovědnosti v ČR lidé na vyšších místech, kdož takovýto stav dopustili.

Hamáček podal žalobu

Pravicoví politici obvinili vicepremiéra a ministra vnitra Jana Hamáčka, předsedu ČSSD, že v dubnu měl v úmyslu letět do Moskvy a vyměnit ututlání akce ruských agentů ve Vrběticech za dodávku milionu očkovacích vakcín Sputnik V a uspořádání summitu prezidentů Ruska a USA v Praze. Politici z koalice Spolu navíc označili Hamáčka za vlastizrádce a žádali jeho rezignaci a vyslovení nedůvěry Babišově vládě. To vše se stalo po zveřejnění článku autorů Janka Kroupy a Kristiny Círokové na serveru Seznam Zprávy.

Hamáček obvinění odmítl s tím, že „Janek Kroupa lže jako už lhal mnohokrát“. Podal civilní žalobu na vydavatele a požaduje odškodnění 10 milionů korun, které by pak věnoval nadaci policistů a hasičů.

Hamáček dále požaduje omluvu od lídrů opozičních ODS, KDU-ČSL a TOP 09 Petra Fialy, Mariana Jurečky a Markéty Pekarové-Adamové, neboť se podle něho velmi nevybíravě vyjadřovali o jeho osobě a označovali ho za vlastizrádce.

Ve spojitosti s vrbětickou kauzou postihl slovní průjem některé poslance a senátory, kteří navrhuji zrušení Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací z roku 1993, podepsanou tehdejšími prezidenty Václavem Havlem a Borisem Jelcinem. Vskutku rusofobie v mozcích těchto politiků je zhoubná nemoc. Nelze se divit, že nyní Rusko zařadilo ČR vedle USA na seznam nepřátelských států. **ČTK a JAN JELÍNEK**

Památník padlým sovětským hrdinům na Čestném pohřebišti v Praze – Olšanech 9. 5. 2021 FOTO – MIROSLAV HAVLÍK

Čeští motorkáři – Noční vlci – se v Praze na Olšanských hřbitovech poklonili padlým československým a sovětským vojákům, bojujícím proti fašistickým vetřelcům. FOTO – ČTK/ Kateřina Šulová

Tank sovětských osvoboditelů

Zdroj: Dobříšské listy

ruských diplomatů z ČR za nepřátelský akt. „S takovými závěry kategoricky nesouhlasíme. Považujeme je za provokační a nepřátelské,“ citovala agentura TASS D. Peskova, mluvčího prezidenta Vladimira Putina. Zacharovová přitom obvinila české úřady z „neúcty k vlastním občanům“, neboť exploze byla „skutečně tragický případ, který vyžadoval vyšetřování.“ Dle ní v tom mají prsty USA, které opět předvedly „starý scénář.“ A protože Praha nemá v úmyslu sdělit Moskvě podrobnosti vyšetřování, tak Zacharovová je přesvědčena, že celá tato historika je smyšlený, špinavý, nechutný fejk (lež určená ke zveřejnění).

Diplomatické války vedou do slepé uličky

Někdejší prezident Dmitrij Medveděv, nyní zástupce předsedy bezpečnostní rady Ruska Vladimira Putina, rovněž považuje ČR za rukojmí politiky USA vůči Rusku s tím, že se dokonce snaží předbíhat v tomto směru Washington. „Snaží se běžet před lokomotivou,“ výstižně podotkl. „Obecně se dá říci, že jakékoliv diplomatické války vedou do slepé uličky.“ Zdůraznil, že to vždy vede k zrcadlové či dokonce k asymetrické odvetě. Dle něho závody ve vyhošťování rozpoutala

kanal. Přitom zdůraznil, že prezident V. Putin vyjádřil „přání Ruska mít dobré vztahy se všemi zeměmi“, ale „bůhvíproč toto poselství zatvrzele nechťejí slyšet ve Washingtonu ani v Bruselu ani v evropských metropolích.“ Pro list Kommersant Peskov doplnil: „Rusko reagovalo a bude reago-

Nenávist jde až za hrob!

Na mnoha místech naší vlasti slavili lidé 8. a 9. května státní svátek Den vítězství nad hitlerovským Německem ve 2. světové válce a osvobození Rudou armádou. V Praze také vzdali hold bojovníkům Pražského povstání. Na Čestném pohřebišti na Olšanech pokládali věnce a kytice představitelé státních institucí, prezidentské kanceláře, vlády, hlavního města Prahy, veteránských organizací a vlasteneckých spolků. Věncem k památníku rudoarmějců položil velvyslanec Ruské federace v ČR Alexandr Zmejevskij a též za Poslaneckou sněmovnu její předseda Radek Ondráček a 1. místopředseda Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM.

„V našem českém národě jsme společně s úpadkem školství a vzdělanosti, pod vlivem agresivních mediálních útoků a pokusů o překrucování historie ztratili pokoru,“ řekl V. Filip. „A nejen to,

Člověk se nestačí divit, „proč tak strategické místo vrbětického muničního skladu nehlídali cvičení vojáci, proč bylo vládou pronajato soukromé firmě, která tam nasadí dva vrátne...“ pozastavil se nad šlendriánem poslanec Stanislav Grospič (KSČM). Náš list míní, že kdybychom připustili, že

ale i kritický pohled a vděčnost... Jednoduše, za to, že jsme. Za to, že jsme už být nemuseli. Přibývá nestoudných, nestydatých a nesoudných. Ti manipulují s historií. Podle větru, odkud zrovna vane“. Vzpomněl bojovníky Rudé armády, kteří „byli mladí a život měli před sebou. Těšili se na něho. Nyní jejich hroby skrání jedovaté sliiny bezcharakterních světoobčanů... Přátelíme se s těmi, kteří nás v dějinách pokaždé nechali na holičkách, a pohrdáme přítelem, díky jehož nesmírným obětem dnes jsme,“ zdůraznil Filip.

Na Čestném pohřebišti rovněž promluvili 1. místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek, místopředseda ÚV KSČM Milan Krajča a předsedkyně KV KSČM Praha Marta Semelová, vedoucí kandidátky do podzimních sněmovních voleb. „Stydím se za média a politiky, kteří poplivali památku rudoarmějců. Stydím se za primátora

Hřiba, za starostu Prahy 6 Koláře, který neváhal odstranit pomník maršála Koněva. Stydím se za starostu v Řeporyjích, který udělal památník vlasovců. Nenávist, která se tento rok objevuje a eskaluje, jde až za hrob,“ poukázala na hnusnou skutečnost Semelová.

Konalo se 9. května rovněž pietní shromáždění, na Národním hřbitově v Terezíně. Občané tady uctili památku všech, kteří prošli utpěním v Malé pevnosti a ghettu. Desítky tisíc vězňů tady zahynuly. Obětem 2. světové války a našim osvoboditelům se vděční občané poklonili dále například v Brně, na pražském Chodově, Ostravě, Českém Těšíně, Karvině, Lovosicích, Náchodě... V Plzni se uskutečnily Slavnosti svobody jako připomínka 76. výročí osvobození tohoto západočeského města armádou USA. **(mh, jel)**

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

Rusko tvrdě odpoví na provokace

■ Společná centra Ruska a Běloruska

Rusko vytvoří s Běloruskem tři společná armádní výcviková centra. Informovala o tom agentura TASS s odvoláním na ruské ministerstvo obrany. Dvě ze středisek se budou nacházet v bezprostřední blízkosti zemí Severoatlantické aliance. Dle ministerstva obrany budou dvě z center umístěna na ruském území – v Nižegorodské oblasti v Povolží a pobaltské Kaliningradské oblasti. Třetí vznikne v Grodenské oblasti na západě Běloruska, která stejně jako ruská kaliningradská enkláva přiléhá k Polsku a Litvě. Na záměru se v březnu v Moskvě dohodli ruský ministr obrany Sergej Šojgu a jeho běloruský protějšek Viktor Chrenin. Obě země rovněž pracují na vytvoření společného systému protivzdušné obrany.

■ Lukašenkův dekret

Běloruský prezident Alexandr Lukašenko podepsal dekret, který v případě jeho zabití počítá s předáním moci Bezpečnostní radě. Stanoví, že „v případě smrti hlavy státu v důsledku atentátu, spáchaní teroristického činu, vnější agrese nebo jiných násilných činů jednájí všechny státní orgány a jejich úředníci v souladu s rozhodnutími Bezpečnostní rady, které předsedá premiér“, sdělila dle agentury TASS tisková služba. Dekret rovněž počítá s tím, že v případě takových událostí bude v zemi vyhlášen výjimečný nebo válečný stav. Bezpečnostní rada přitom schválí nezbytná opatření, která „budou povinni respektovat všichni“.

■ Na hypersonické zbraně budou připraveni

Rusko pracuje na vývoji systému obrany proti hypersonickým zbraním, oznámil dle agentury Ria Novosti ruský prezident Vladimir Putin. Rusko ve vývoji těchto zbraní zaujímá přední pozici. Ostatní země zatím nedisponují hypersonickými zbraněmi jako Rusko. Je otázkou času, kdy se to změní. Až tedy armády cizích zemí s podobnou technologií přijdou, Rusko bude schopné partnery „příjemně překvapit“ obranným systémem. Prezident připomněl, že zatím neexistuje technologie, která by hyperzvukovou raketu dokázala zastavit. Hypersonické kluzáky mohou nepředvídatelně měnit dráhu letu, pohybují se po plošší a nižší trajektorii než balistické střely a několikanásobně překonávají rychlost zvuku. V roce 2020 Rusko zařadilo do arzenálu armády první hypersonické střely, které mohou nést jadernou hlavici, USA by chtěly rozmístit hypersonické zbraně v nejbližších letech, napsala agentura Reuters. Putin vysvětlil, že poté, co se USA rozhodly odstoupit od dohody o omezení strategických útočných zbraní, již uzavřely v době studené války se Sovětským svazem a která později vyústila ve smlouvu o nerozmísťování systémů protiraketové obrany ABM, musí Rusko pracovat na zajištění své absolutní bezpečnosti.

Ruský prezident Vladimir Putin v dubnovém poselství o stavu země varoval Západ před překonáním „nepřekročitelných mezí“ ve vztazích s Ruskem. Kudy nepřekročitelná „červená čára“ povede, to bude dle něj určovat v každém konkrétním případě samo Rusko. Putin v projevu před ruským federálním shromážděním zkritizoval Západ za nezákonné sankce a za přípravu státních převratů v ruském okolí.

Puč a vražda hlavy státu se dle Putina chystaly také v Bělorusku, které je nejbližším spojencem Moskvy. Rusko dle Kremlu hájí své zájmy ve světě, činí tak v souladu s mezinárodním právem. Rusko nechce spálit mosty, ale na zahraniční provokace odpoví tvrdě a rychle, zdůraznil Putin. Žádnou západní zemi přímo nejmenoval. „Pokud někdo vnímá naše dobré záměry jako netečnost či slabost a sám chce spálit či dokonce vyhodit do povětří mosty, měl by vědět, že ruská odpověď bude asymetrická, rychlá a tvrdá“, prohlásil ruský lídr. „Organizátoři jakýchkoliv provokací, ohrožujících základní zájmy naší bezpečnosti, budou litovat toho, co spáchali, jak už dávno nelitovali“, dodal Putin a dočkal se potlesku svých posluchačů ve výstavní síni Maněž u Kremlu v centru metropole.

V projevu navrhl velmocem jednat o strategických zbraních. „Rusko, které vede ve vytváření bojových systémů nové generace, v rozvoji moderních jaderných sil, ještě jednou snažně navrhuje partnerům posoudit otázky spjaté se strategickými zbraněmi, se zajiště-

Prezident Vladimir Putin přihlíží s veterány Velké vlastenecké války moskevské vojenské přehlídce.

Zdroj: gazeta.ru

ním globální stability“, řekl. Předmětem jednání „se může stát vytvoření prostředí nekonfliktní koexistence na základě vyrovnání míry bezpečnosti“. Tato jednání by měla zahrnovat „nejen tradiční strategické zbraně, jako mezikontinentální rakety, těžké bombardéry a ponorky, ale i všechny útočné a obranné zbraně, schopné plnit strategické úkoly nezávisle na jejich vybavení“. Putin také vyjádřil naději, že – jakmile to dovolí epidemiologická situace – se osobně setkají vůdci zemí, stálých členů Rady bezpečnosti OSN. Rusko je nakloněno široké mezinárodní spolupráci. Připomněl také roli Moskvy v ukončení loňské arménsko-ázerbájdžánské války o Náhorní Karabach.

Vztahy Ruska a Západu ochladly poté, když se ukrajinský Krym na základě právoplatného referenda připojil k Rusku a když Moskva vyjádřila podporu proruským aktivistům na Donbasu na východě Ukrajiny po převratu v Kyjevě, organizovaném západními zeměmi. Západ odpověděl sankcemi. Zatím se vztahy nelepší, naopak. Západ eskaluje napětí. Prezident také slíbil, že Rusko bude bojovat proti klimatickým změnám. Emise skleníkových plynů v Rusku by v příštích 30 letech měly být nižší než v EU. „Musíme reagovat na výzvy spojené s klimatickými změnami. Ve 12 největších industriálních centrech musí být emise v ovzduší sníženy o 20 % do roku 2024 skrze komplexní modernizaci průmyslu,

bydlení, komunálních služeb, dopravy a energetiky“, uvedl. Prohlásil, že nelze dopustit další environmentální katastrofy podobné té, jež se odehrála loni u města Norilsk, kdy z nádrže tepelné elektrárny uniklo přes 21 000 tun paliva a maziva, které se dostaly do několika řek a jezera. Dle expertů šlo o největší katastrofu svého druhu v Rusku od roku 1994. Těžební gigant Norilsk Nickel zaplatil rekordní pokutu 146,2 miliardy rublů (41,2 miliardy Kč), kterou firmě vyměřil soud za ekologické škody. „Navrhují, aby bylo urychleno přijetí zákona, jenž učiní majitele podniků finančně odpovědné za odstraňování ekologických škod a reaktivaci postižených míst. Je to jednoduchý přístup: pokud vyděláváte na úkor přírody, uklidíte po sobě“, dodal Putin, jenž rovněž slíbil vytvoření odvětví pro recyklaci uhlíkových emisí a zavedení přísné kontroly a monitorování jejich objemu.

Přislíbil podporu ekonomiky a regionů. Konstatoval, že v posledním roce nebylo možné vyhnout se rozpočtovým škrtkům a připustil, že pandemie prohloubila sociální problémy a nerovnosti, což Rusové pocítili na příjmech. Slíbil podporu hlavně rodinám s dětmi. „Na podporu vytvoření nových pracovních míst stát bude stimulovat podnikání. Dávám vládě pokyn, aby předložila další opatření na podporu malých a středních podniků včetně daňové oblasti“, řekla hlava Ruské federace. (ava, ČTK)

Snímek z vojenské přehlídky v Jekatěrinburku

Nord Stream 2 bude dokončen!

Výstavba plynovodu Nord Stream 2, který bude po dně Baltského moře přivádět plyn z Ruska do Německa, bude dokončena. Novinářům to řekl předseda správní rady ruské společnosti Gazprom Viktor Zubkov. Projekt se snaží blokovat americká vláda, a to jak předchozí Trumpova, tak i ta současná, kterou vede Joe Biden. „Aktivní práce pokračují, dokončit zbývá už jen kousek“, řekl Zubkov. „Budou určité dokončeny letos, rozhodně“, dodal. Plynovod už je podle něj hotov z 90 až 92 procent.

Nord Stream 2 má zdvojnásobit přepravní kapacitu již existujícího

plynovodu Nord Stream na 110 miliard krychlových metrů ročně. Jeho výstavba byla přerušena v prosinci 2019, když práce zastavila švýcarská společnost Allseas. Ta se specializuje na pokládku potrubí, k zastavení prací ji donutila právě hrozba sankcí ze strany Washingtonu. Loni v prosinci pokládku obnovila společnost Nord Stream 2 AG a stavební práce teď pokračují u dánského pobřeží.

Z projektu Nord Stream 2 se kvůli obavám ze sankcí podle agentury Reuters stáhla i německá zajišťovna Munich Re. Americká vláda hrozí sankcemi evropským firmám, které se projektu účastní. USA tvrdí, že Evropa je až příliš

závislá na ruských energiích. Podle analytiků ale za snahou výstavbu zablokovat stojí především snaha Spojených států prosadit se na evropském trhu se zemním plynem. Projekt Nord Stream 2 vede

ruská plynárenská společnost Gazprom. Asi polovinu financí poskytl německé firmě Uniper a Wintershall, britsko-nizozemská společnost Shell, dále rakouská OMV a také francouzská Engie.

Export produkce RF

Objem vývozu zemědělských produktů z Ruska loni dosáhl 29,5 miliardy dolarů, o 20 % více než za předchozí rok. Vývoz obilovin za rok 2020 se zvýšil o 29 % a dosáhl 10 miliard dolarů. Dodávky výrobků z ropného průmyslu vzrostly o 20 % a dosáhly 4,7 miliardy. Výrazně se zvýšil vývoz masných a mléčných výrobků.

Růst činil 41 % - na 1,1 miliardy dolarů. Ruské obilí bylo loni dodáno do 138 zemí světa. Hlavními odběrateli byly Turecko, Egypt, Írán, Saúdská Arábie, Čína, Bangladéš a Kazachstán. Turecko se stalo klíčovým dovozcem a od začátku roku 2020 nakoupilo téměř 11,3 milionu tun obilí.

rueconomics.ru

Vrbětice – a co Bělehrad, Čuprija, Novi Sad...?

Raketami zasažené čínské velvyslanectví Foto - Gabriele Senft

Bombardování Bělehradu FOTO (2x) - „Srpska reč“

Raketou zničený rodinný dům v Čupriji Foto - Gabriele Senft

Zničené další objekty hlavního města Srbska

Vybombardované sídlo Rozhlasu a televize Srbska Foto - Wikipedia

Opět mají naši „přátelé“ NATO o čem diskutovat a vrhat hromy – blesky na Rusko. Melou pořád dokola. Ale co Bělehrad?

Byl už někdo odsouzen za válečný zločin napadení suverénního státu Svazové republiky Jugoslávie v roce 1999? Od 24. 3. až do

9. 6. 1999 padaly americké bomby na Bělehrad a další města – 78 dní a nocí. Bylo zabito kolem 3000 lidí, 79 dětí a více jak 6000 raně-

ných. Proč? „Za što!“ Taková omluva za masakry by zdaleka nestačila, hrůzný zločin je neomluvitelný a Spojené státy americké by

za něj měly tvrdě zaplatit! Zločinné bombardování slovanské země bylo v rozporu s mezinárodním právem. **NATAŠA WEBEROVÁ**

Architektonické klenoty Nikoly Dobroviče

NIKOLA DOBROVIČ – srbský architekt

Palác Luxor na Václavském náměstí v Praze

Masarykovy domy – nyní Thomayerova nemocnice

Památník Viktoru Dykovi

Generální štáb v Bělehradě

Studentský dům v Praze

Nikola Dobrovič narozen v roce 1897 v Pečuji je známý srbský architekt modernista. Po ukončení studií v roce 1923 v Praze započala jeho profesionální kariéra. Spolupracoval s českými architekty Bohumi-

lem Hybšmenem a Antonínem Englem.

Od roku 1925 projektoval s architektem Bohumírem Kozákem Masarykovy domy – nyní Thomayerova nemocnice v Praze-Krči. Dostavěná je v r. 1928. V té do-

bě to byla jedna z nejmodernějších budov v Evropě. Objekt je otevřen k státnímu svátku ČSR 28. října 1928 a pojmenován po prezidentu T. G. Masarykovi. Pro potřeby mladých Srbů studujících v Praze, projektoval kolej krále Alexandra

ve Střešovicích v r. 1937. Dále – palác Luxor v Praze na Václavském náměstí.

Po návratu do Jugoslávie tvořil v Dubrovníku. Tam navrhl i pa-

mátník českému básníku Viktoru Dykovi. V Bělehradě se nachází od roku 1963 největší a nejrepresentativnější objekt Nikoly Dobroviče. Je to budova generálního štábu. Díla Nikoly Dobroviče jsou tvořena ve stylu moderny i urbanistiky. Nositel několika vyznamenání a řádů.

Vybráno z časopisu „Srpska reč“ napsala prof. Branka Kubešová N.W.

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

200 let od narození českého básníka, spisovatele, novináře, vlastence Karla Havlíčka Borovského

Dílo Karla Havlíčka Borovského je stále živé. Jeho odvaha postavit se proti habsburské nadvládě, prosazovat český jazyk je pro nás příkladem. Sice tady nejsou Habsburkové, ale naši západní sousedé si na nás stále brousí zuby. Karel Havlíček Borovský se narodil v Borově 1821. V Havlíčkově Brodě (dříve Německém) se nachází muzeum o jeho životě a díle. V devíti letech ho rodiče poslali do školy v Jihlavě, kde se naučil německy, v roce 1833 je na gymnáziu v Německém Brodě a v roce 1838 odešel na studie do Prahy. Za dva roky přešel na bohosloveskou fakultu, to, co se tam dělo, jej nadsmrti změnilo, nechtěl o římskokatolické církvi slyšet.

V červnu 1842 se vydal na zkušenu do světa. Krakov, Vysoké Tatry, Liptovský Mikuláš. Tou cestou si chtěl vše promyslet a vyčistit hlavu.

Zůstává v Praze, studuje a učí slovanské jazyky – pod vlivem Jana Kolára a druhých je přesvědčen o rusofilství a všeslovanské vzájemnosti.

Některé z dalších akcí pořádaných k 76. výročí Československa

6. 5. 2021 v 10:00

Pietní akt na hřbitově v Ďáblicích pořádaný Českým svazem bojovníků za svobodu.

Za zvuků slavnostní Večerky byly položeny věnce za prezidenta republiky Miloše Zemana,

ministerstva obrany
Parlamentu
ČSBS

České obce legionářské
Městské části Praha 8
Velvyslanectví:
Slovenska
Slovinska
Chorvatska
Srbska

Vzhledem k pandemii přicházejí delegace postupně, ale i přesto měla tato pietní akce slavnostní ráz.

7. 5. 2021

Tradičně na pietním místě padlých českých občanů při pražském povstání a rudoarmějců padlých při osvobození Prahy.

Akce proběhla bez slavnostní Večerky, bez k „poctě zbraň“, avšak slavnostně a s velkou pietou.

Postupně přicházely delegace za český svaz bojovníků za svobodu, SPD a KSČM Prahy 6. Obou památných akcí se zúčastnil i senátor Zdeněk Lux.

K přítomným promluvil Plk. v. v. Emil Kulfánek a poslanec Parlamentu ČR Mgr. Jiří Kobza.

Český svaz bojovníků za svobodu
Sdružení zahraničních vojáků druhé světové války
Sdružení politických vězňů a pozůstalých

Ředitel univerzitní knihovny Pavel Josef Šafařík ho v říjnu 1842 poslal ke svému příteli, univerzitnímu profesorovi Ševirevovi do Moskvy. Nadšený Havlíček s radostí přijímá pozvání.

Tehdy český národ viděl v Rusku velkou podporu. Strach, že Němci budou chtít asimilovat Slovany a soudružnost viděli společně se slovanskými národy.

K. H. Borovský byl však Ruskem velice zklamán. Popudila ho licoměrnost vládní elity a povrchnost církve, bída lidu, jeho pohled na tehdejší Rusko se dramaticky změnil.

Pokračování v příštím čísle
NATAŠA WEBEROVÁ

Jen bych chtěla dodat: „Jako děti nás učili jednu písničku o K. H. Borovském. Byla spíš taková lidová, třeba si ji někdo z vás pamatuje.“

„Spi Havlíčku
ve svém hrobečku,
národ zpívá
tvou krásnou písničku.
Odpočívej v pokoji,
Čech se Němce nebojí

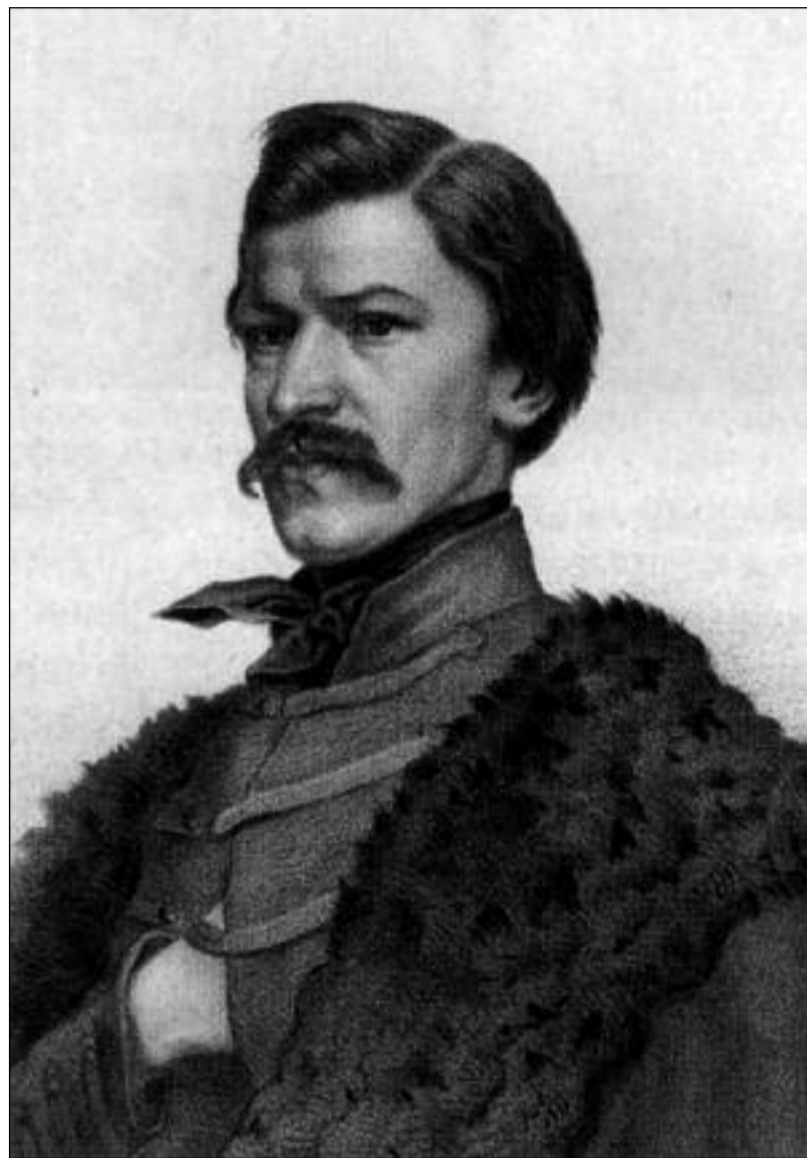
N.W.

Tyrolské elegie napsané ve vyhnanství v Briksenu Foto „Časopis Srpska reč“

Časopis „Slovan“ vydaný v prosinci 1850 Foto „Časopis Srpska reč“

Karel Havlíček Borovský

V Moskvě vyšla kniha slovanských pověstí

Je to již více než deset let co mi přítel doc. PhDr. Jaromír Slušný, CSc., věnoval svou knihu nazvanou **Najstaršie slovenské mýty alebo Svätá kniha Slovanov.**

Vysokoškolský pedagog, historik a spisovatel, předseda Obce Slovanů v ČR je autorem širšího záběru – od mytologie starých Řeků a Římanů až po dějiny naší a světové kriminalistiky. Jeho slovenské a slovanské pověsti jsem si s potěšením přečetl a při setkání s kolegy slavisty i s nakladateli v Praze, Moskvě, Varšavě, Varně, Berlíně i ve Vídni jsem knihu doporučoval k vydání. Několikrát to již vypadalo na úspěch, ale vždy

se vyskytly nějaké překážky. Až „zařadil“ Karel Jaromír Erben. Díky trojjazyčnému vydání Kytice jsem se seznámil se spisovatelkou, básnířkou a překladatelkou Galinou Lifšic-Artěmjevovou, CSc., která prosadila svůj nový překlad Erbenových veršů a pohádek do knihy Pověsti, pohádky a mýty Západních Slovanů, vydanou v nakladatelství EKSMO v edici Knihovna světové literatury.

Po jejím vyprodání vyšla kniha v edici Šedevry světové klasiky a nakonec v rozšířeném vydání jako Velká sbírka pověstí, pohádek a mýtů Západních Slovanů. Paní Galina přeložila řadu našich klasi-

ků a mne moc potěšilo, že ji zaujala kniha doc. Slušného. Krásně ji přeložila a co více – prosadila do edičního plánu jednoho z největších ruských nakladatelství AST!

Pěkně vypravená kniha vyšla pod názvem Všechny slovanské mýty a legendy. Výborně se prodává v klasické knižní podobě i jako audiokniha.

S paní Galinou Lifšic – Artěmjevovou se podařilo domluvit její vystoupení on-line na téma Dobro a zlo v slovanských pohádkách na Rusistické dílně Maslenica 2021, které se konalo 11. března 2021.

JIŘÍ KLAPKA

Čest památce profesorky Ludí Klusákové

Ve středu 8. dubna 2020 zemřela prof. PhDr. Luďa Klusáková, CSc. Přes čtyřicet let působila na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, a svou činností se výrazně podílela na formování Ústavu světových dějin. Odešla vnučka generála Ludvíka Svobody, prezidenta Osvoboditele republiky. Byla dalším členem Svobodovy rodiny, která byla všestranně zapojená do boje s německým fašismem čili nacismem.

Generál Svoboda zůstává v paměti nezrazujícího národa trvalým symbolem protifašistického odporu východní fronty v bratrském sepětí s Rudou armádou. Jeho rodina zaplatila daň nejvyšší za boj s nacisty. Syn Miroslav byl zatčen ve mlýně v Nezamyslicích, členo-

vé rodiny jednak zahynuli v Mauthausenu, jednak byli vězňeni v lágru Svatobořice jako nepřátelé Říše.

Generál Svoboda svou vítěznou cestu 1. čs. armádního sboru završil po válce spoluprací s prezidentem Budovatelem dr. Edvardem Benešem jako ministr obrany.

Odkaz Ludvíka Svobody drží jeho dcera paní prof. Zoe Klusáková – Svobodová, která každoročně promlouvá na pietních aktech u hrobu rodiny v Kroměříži a u rodného domku pana prezidenta v Hroznatíně.

Odchod vnučky pana prezidenta je další ztrátou rodiny i celého vlasteneckého národa.

JIŘÍ JAROŠ NICKELLI
Společnost
Ludvíka Svobody Brno

Prof. PhDr. Luda Klusáková, CSc.

Pražská exekuce roku 1621 a naše současná státnost

(Dokončení ze s. 1)

Činitele obou táborů českých stavů model státu v Poděbradově vizi nedovedli a pro sobecké chování často ani nechtěli obhajovat. Celkem jagellonská doba nebyla české státní ideji tudíž příznivá. Začal se projevat úpadek v politice zahraniční i územní. Také vnitřní poměry, ač přinášející s sebou vyřešení některých sporů a jejich právní úpravu, mají v sobě zárodky úpadku. Typická je převaha náboženských otázek, stavovské dohadování, neobětavost stran, sebezahlednost vůdců a konjunkturna bohatých kramářů. S tím šel náš stát roku 1526 do další dynastie. Když stavovští volitelé přijali za českého krále kandidáta habsburského rodu, arcivévodu rakouského Ferdinanda, mysleli si určitě, jaký státnický skutek vykonali pro zemi a pro sebe. Neuběhlo ani tolik času, aby se začalo jevit, že se zrovna o uvážlivé řešení nejednalo. Habsburkové, od vzestupu ve 13. století, už předtím opakovaně usilovali ovládnout České království, respektive země Koruny české. Jejich centralizační snahy vyvolávaly odpor. Odplata pro revoltu v roce 1547 postihla především města, jež ztratila svá privilegia. Zatímco šlechtě bylo zdánlivě od-

puštěno. Několik desetiletí trvalo relativní uklidnění. Pod povrchem nicméně soustavně vřelo.

Příčinou bylo, že katolickou stranou čím dále tím pronikavěji postupoval výbojný protireformáční náboj. Za rozsáhlé podpory habsburských císařů a zahraničí chtěla zvrátit přes malý počet v svůj rozhodný prospěch dosavadní rovnováhu katolictví a protestantismu. Změnit zásadu náboženské tolerance, úhelného kamene českého veřejného života. Myšlenku konfesijního násilného převratu doprovázelo úsilí o zlomení stavovského vlivu a nastolení absolutistické panovnické moci. Rozleptávalo to zásadu a city národní solidarity, usnadňovalo vnikání cizích myšlenek a plánů.

Uzavření (pobožení) dvou evangelických kostelů a zákaz konání sněmu byly posledními jiskrami, které vznítily požár. Stavovská opozice zareagovala v květnu 1618 defenestrací prohabsburských místodržících z oken Pražského hradu. Odbojný čin nespokojenosti s vládnutím císaře Matyáše se rychle změnil v povstání proti Habsburkům vůbec. Ustavena vláda 30 direktorů, která rozvíjela diplomatické styky a zahájila najímání vojska. Doufání ve vy-

datnou pomoc od německých protestantů, jako od ostatních protivníků Vídně, zůstalo pramálo naplněno. Zklamalo rovněž nové obsazení českého trůnu (1619) falckým kurfiřtem Fridrichem, sílu povstání spíše oslabující nežli posilující. Sami sobě pomoci nedokázali a jiní jim měli pomáhat.

Už v 16. století nastává opuštění instituce zemské hotovosti, založené na branné pohotovosti domácího obyvatelstva. Evropským trendem se staly žoldnéřské sbory. Rovněž celá protihabsburská válka se vedla zverbovanými vojáky, jímž uhájení české politické a duchovní svéprávnosti bylo namnoze úplně lhostejné. O vojenské zdatnosti vyrůstající z národa jako počátkem husitské revoluce, povstalečtí předáci tedy neuvažovali. Nebylo u nich však ani dost ochoty ku nezbytným hmotným obětem. Nevynaložili vše, aby zápas vedli se vši potřebnou energií a důrazem. Jejich armáda trpěla nedostatkem a strádáním, tím ještě víc ubývala bojová odolnost. Přitom nepřítel na tom nebyl o mnoho lépe. Platit nechtěl nikdo.

I rozhodující porážka před Prahou byla způsobena nemalým dílem nedostatečnou prozíravostí a připraveností. Tak bitva zahájena

vojskem císaře Ferdinanda II. pouze jako „velká šarvátka“, skončila ve dvou hodinách úplným rozbitím armády českého státu a krále. „Na Bílé hoře dostali jsme se pod kola osudu, stali jsme se kořistí domu rakouského, ztratili své sebeurčení státní, národní, mravní, dne 28. října jsme se věkovitých pout zbavili – to je tak hrubě myšlenka již spojujeme navzájem obě velká data, mezi nimiž leží tři století...“ konstatoval historik Josef Pekař (1870 – 1937).

Přebělohorská liknavost a pobělohorská zlodějina se znovu zhmotnily po protistátním převratu v listopadu 1989. Jmění vybudované potem a krví našich předků od doby národního obrození se za třicet let zničilo. Zubožený stát se topí v bahně. Hovořit dnes o suverénní a nezávislé České republice je do jisté míry iluzorní. Neboť stát, který nemá pod kontrolou svoji vlastní hospodářskou základnu, zemědělství, finančnictví, a jemuž nadnárodní korporace v zásadě přebrali jeho funkce, nemůže být z podstaty suverénním.

Armáda, která je nejviditelnější nositelkou tradice státní a národní se proměnila v expediční žoldácký korpus ke krytí světových imperialistických tažení staronových „spo-

jenců“, nyní pod hlavičkou NATO, jež nás už jednou zradili. Prý se poučili a příště už takovou chybu neudělají (abychom to přežili).

Poctivá práce se příliš nevyplácí. Kapitál neslouží národu, ale národ kapitálu. Cizáky ovládaný bankovní sektor je nejproduktivnější částí ekonomiky... Spíše se ovšem jedná o navoňovanou lichvu. Místo tvoření národního důchodu ku investicím, jsou zbožštěle očekávány pochybné dotace od byrokraticko-diktátorské Evropské unie, předstupně totalitní světovlády.

Ve společnosti se začínají objevovat destruktivní a autogenocidní sklony. Projevují se nejvýrazněji především mezi ročníky prošlými výchovně-vzdělávací strukturou polistopadového režimu. Ztrácí se vůbec vědomí státnosti, tj. vůle stát držet a rozvíjet. Národ si přitom zřizuje stát, aby ho chránil, podobně jako většina jedinců usiluje o vlastní byt či dům. „Kdo vypáčí chce svět, musí mít ten pevný bod, jehož si Archimédes přál, a ten pevný bod je rodina a národ. Bez zdravé, plné rodiny není zdravého a plného národa, bez národa nejsme nikdo ničím.“ T. G., Masaryk (1850 – 1937).

VLADIMÍR MLEJNECKÝ

K problematice překrucování historie

V historické vědě se jedná vždy jen o zprostředkované poznání na základě dostupných historických pramenů písemné či hmotné povahy a také třeba na základě ústního podání přímých svědků daných událostí.

Pojetí a zhodnocení těchto pramenů závisí ovšem na mnoha faktorech: na světovém názoru daného historika, na jeho erudici a zkušenostech. Interpretace určitého historického jevu určité historické události není proto úplně adekvátní historické skutečnosti, ale jen přibližně odráží její podstatu.

Každý seriózní historik by se měl ovšem snažit o co neobjektivnější rekonstrukci a zhodnocení dané dějinné události nebo historické osobnosti. Měl by chtít a také umět zohlednit veškeré jemu známé okolnosti.

Hodnocení historických jevů, událostí a osobností určují ale zřejmě vítězové. Po „sametovém“ převratu v roce 1989 se stalo samozřejmostí, že do hodnocení zejména těch nejnovějších dějin mluví noví mocipáni, kteří naše dějiny nikdy nestudovali, a tak bez znalostí historického kontextu a chronologie se k různým přelomovým událostem vyjadřují naprosto účelově a historická fakta překrucují.

Mnozí rádoby historici nebo lidé, kteří jsou zvyklí mluvit do všeho, posuzují historické události i osobnosti očima dneška, nerespektují dané podmínky a určité situace, nevidí, anebo nechtějí vidět různé okolnosti, souvislosti apod. Tito tak zvaní učenci jsou také často přehnaně kritičtí vůči některým osobnostem našich dějin, a dokonce je i dehonestují.

V současnosti se objevila mnohá falešná tvrzení a také pokusy pře-

krucovat zejména dějiny druhé světové války. V některých médiích, publikovaných v článku i jinde se vyskytla například tvrzení, že druhá světová válka vypukla proto, že ministři zahraničí SSSR a nacistického Německa – Molotov a Ribentrop – podepsali v srpnu 1939 pakt o neútočení.

Jedná se o falšování historických faktů. Je přece známo, že tento pakt byl podepsán až potom, když selhala snaha Sovětského svazu o prosazení zásad kolektivní bezpečnosti. Stalo se tak kvůli neochotě především Anglie. Navíc – Rudá armáda musela čelit útoku Japonska na východě a snažila se vyhnout boji na dvou frontách.

Druhou světovou válku zavinilo přece nacistické Německo, kterému nahrávaly svou politikou ústupků i usmiřování agresora západní mocnosti – Velká Británie, Francie, Itálie a bohužel také Polsko. Vždyť tato země svým autoritářským režimem napomáhala hitlerovskému Německu, když s ním již v roce 1934 podepsala pakt Hitler – Pilsudski.

Falzifikátoři dějin pomíjejí fakt, že na druhou světovou válku se „zadělávalo“ již útokem fašistické Itálie na Habeš v roce 1935, útokem militaristického Japonska na Čínu v roce 1937, a nebo po vítězství fašistů nad republikány ve Španělsku v téže době. A konečně Rakousko a Československo se staly oběťmi fašistického Německa ještě před sovětsko-německým paktem o neútočení.

Nehorázná jsou pak tvrzení dalších „překrucovačů“ dějin, kteří zpochybňují osvobozenickou úlohu Rudé armády v druhé světové válce. Tvrdí dokonce, že příslušníci tak zvané Ruské osvobozenické armády (ROA) generála Vlasova –

Bojovníci na pražské barikádě v květnu 1945

FOTO - archiv

tedy vlasovci – se zasloužili o osvobození Prahy víc než Rudá armáda s maršálem Koněvem.

Je známo, že generál Vlasov úspěšně bojoval o Kyjev v podzimních měsících roku 1941, své velitelské schopnosti prokázal i v bojích o Moskvu. V lednu 1942 byl dokonce vyznamenán Řádem rudého praporu. Pak ale dostal těžký úkol prorazit německou blokádu Leningradu, což se mu nepodařilo. Jeho armáda byla obklíčena a sám Vlasov se dostal do německého zajetí.

V zajetí se náhle prohlásil za bojovníka proti bolševismu a založil, samozřejmě pod německou ochranou, Ruský osvobozenecí výbor. Ze sovětských zajatců pak začal organizovat Ruskou osvobozenecskou armádu. Ta měla po boku Němců bojovat proti Rudé armádě. A skutečně – jednotky ROA

byly proti ní nasazeny do přímého boje – ovšem až v závěru války.

V době, kdy již každému bylo jasné, že Německo válku prohrálo, vlasovci na poslední chvíli změnili opět své „bojové strany“ a vystoupili tentokrát proti německé armádě. Přitáhli na pomoc Pražskému květnovému povstání v roce 1945. Jednalo se o průhlednou alibistickou akci. ROA si chtěla vylepšit svůj „zrádčanský obraz“ před odchodem do amerického zajetí.

Zajatci, kteří vstoupili až již z jakýchkoliv pohnutek do nepřátelské armády a bojovali proti vlastnímu státu – Sovětskému svazu – se stali zrádci. Vždyť i bezprostředně po válce se tak na vlasovce dívaly, bez ohledu na pomoc Pražskému povstání, i Velká Británie a Spojené státy americké. Vždyť odmítly příslušníkům ROA poskytnout azyl a vydaly je sově-

ským úřadům. Zrádce zůstává zrádcem za každé situace a nemůže být oslavován jako vítěz.

Překrucována je některými „nedouky“ také například problematika odsunu Němců po druhé světové válce, kdy příčina se vydává za důsledek. Odsun Němců tak není chápán těmito falzifikátory jako důsledek německé expanzivní politiky, nýbrž jako msta vítězů ve válce. Ti Němci, kteří aktivně podpořovali hitlerovské Německo a provinili se na českém národu, jsou pak dokonce vydáváni za oběti zvůle státu protihitlerovské koalice.

Doufám, že snad jednou už konečně zvítězí ti, co dokážou historické události a osobnosti hodnotit skutečně objektivně.

DOC. JAROSLAV KOBR, CSC.

Nezapomeneme!

Všekožácký svaz českých zemí a Slovenska jako každý rok 9. 5. tak i letos 9. 5. 2021 spolu s ruskou pravoslavnou církví uctili památku padlých rudoarmějců na čestném pohřebišti na Olšanech. Byla odsloužena panychida s písní „Carstvo něbesnoje“ a na závěr „Věčnaja pamjat“. Ano věčnaja pamjat.

Hrdinům padlým za nás, za naši svobodu.
NATAŠA WEBEROVÁ

Členové Všekožáckého svazu českých zemí přicházejí k památníku padlých rudoarmějců – Olšany 9. 5. 2021 FOTO (4x) I. Dzubová

Členové Všekožáckého svazu českých zemí a Slovenska

Položení květů k památníku padlých rudoarmějců

Členové Všekožáckého svazu českých zemí a Slovenska

Cena vítězství

Na českém internetu se nedávno objevil unikátní film svého druhu. Český mainstream o něm však (zatím, pro každý případ) mlčí. Jde o krátkometrážní dokumentární snímek **Cena vítězství, který byl natočen v České republice.**

Film má scénářistku Alenu Weberovou, ale nemá režiséra, jelikož snímek se rodil ze vzpomínání očitých svědků, potomků účastníků druhé světové války, osvobození Československa, Prahy. Film byl autory, což jsou Češi a Rusové a členové organizace Nesmrtelný pluk v České republice, označen za „národní“. Dokumentární krátkometrážní film zahrnuje archivní snímky a materiály. Autoři skutečně pravdivě odpovídají na tento zhoubný trend ohledně přepisu dějin druhé světové války a osvobození Československa, které neustále nabírá na síle v jistých politických kruzích v České republi-

ce. Film vysvětluje současné generaci Čechů, těm, kteří to chtějí sami pochopit, proč se v Rusku k památníkům hrdinů druhé světové války chovají jako ke svatým, proč se Rusové tak laskavě staví k památce o válce, ve které zaplatily svým životem miliony lidí. Ve filmu zazní také vzpomínky na akce 1. československého armádního sboru pod velením budoucího prezidenta země, generála Ludvíka Svobody.

Společně s Rudou armádou se Češi a Slováci účastnili Východo-karpatské operace na podzim roku 1944, společně s Rusy se zmocnili Dukelského průsmyku, porazili nacisty v Zakarpatí, bojovali o Kyjev a Charkov. Odvahu velitele sboru Ludvíka Svobody ve svých pamětech uvedl maršál Ivan Koněv, tři českoslovenští tankisté získali titul Hrdinové Sovětského svazu za osvobození hlavního města Ukrajiny.

Či svědectví jsou ve filmu **Cena vítězství**? Podrobnosti sdělila Sputniku aktivistka hnutí Nesmrtelný pluk v České republice, publicistka Naděžda Mikulášková.

„V tomto filmu, mimo jiné, vystupují účastníci a potomci účastníků osvobození Československa a Květnového povstání v Praze v roce 1945. Hovoří a vzpomíná například dcera maršála Andreje Jeremenka, bývalého velitele 4. ukrajinského frontu, která hovoří o osvobozovacích operacích jednotek 4. ukrajinského frontu na území České republiky. Místopředsedkyně Ostravského ruského domu Tamara Galynina vzpomíná, jak drahý byl za války obyčejný cukr. Poté, co Irina Juržinova přežila těžkou blokádu Leningradu, stále vidí před očima zástup zajatých Němců, které někdo litoval, někdo jim hrozil pěstí a někdo na ně plival. Účastníci filmu a Pražského povstání roku 1945 Ludmila

Hájková a Emil Šneberg slavili vítězství na barikádách.

Celá rodina Emila Šneberga byla na barikádách, a i když bylo 8. května podepsáno příměří, nepustila své pozice. Ludmila Hájková pracovala v polní nemocnici a starala se o zraněné Čechy i Němce. Říká, že nejsilnější vzpomínkou na Den vítězství bylo silné podání ruky sovětských osvoboditelů, které lidé vítaly se slovy: „Sláva! Děkuji!“ Ve filmu čte pravnuk generála Ludvíka Svobody Miroslav Klusák vzpomínky svého pradědečka, armádního generála, prezidenta ČSSR 1968 – 1975. Novinář Andrej Fozikoš hovoří o svém příteli, válečném veteránovi Markovi Blumenthalovi, který osvobodil Československo v roce 1945. Ve filmu zní hudba české-

ho skladatele ruského původu Václava Petrova. Film byl natočen za podpory dcery maršála Ivana Koněva Natalie Koněvové a festivalu Nový ruský film, který se již dvakrát konal v Praze, Brně, Ostravě, Zlíně a Plzni,“ řekla Mikulášková.

Tvůrci filmu **Cena vítězství** by chtěli uspořádat jeho premiéru online formou v den průvodu Nesmrtelného pluku v České republice. Akce se plánuje na 25. červenec. Nyní se hledá sál pro veřejnou projekci pravdivého dokumentu o válce a osvobození Prahy, což je samozřejmě spojeno s řadou obtíží.

JANA PETROVA
https://www.youtube.com/watch?v=UIqI4ZrkMvM&feature=emb_logo

Vybráno z časopisu „Národní osvobození“

Diskriminace ruštiny na Ukrajině

Na Ukrajině platí 30. článek tzv. jazykového zákona, který všem poskytovatelům služeb ukládá povinnost mluvit s klienty pouze v ukrajinštině, pokud zákazník nepožádá o komunikaci v jiném jazyce. Informoval o tom server Ukrajinska pravda.

Výrobci, prodáváci nebo číšníci mají povinnost podat zákazníkovi informace o produktech nebo službách v úředním jazyce, v ukrajinštině. Když o to zákazník ale požádá, prodáváč ho smí obsloužit v jiném jazyce, který je pro obě strany přijatelný. Při systematickém nedodržování hrozí porušovateli pokuta ve výši 5100 až 6800 ukrajinských hřiven (3920 až 5230 korun). Zmocněnec pro otázku státního jazyka Taras Kremyň připustil, že částka není příliš výrazná, ale upozornil, že pokuta se podepíše nejen na finanční kondici

podniku, ale také na jeho pověsti. Zákon O zajištění fungování ukrajinštiny jako státního jazyka schválil ukrajinský parlament v dubnu 2019. Dle zákona musí ukrajinštinu plynně ovládat úřední osoby, poslanci, diplomaté, soudci, učitelé nebo lékaři státních zdravotnických zařízení. Povinné je užívání ukrajinštiny v armádě, policii a soudech, na školách všech stupňů.

Projednávání jednotlivých paragrafů vyvolalo v parlamentu bouřlivé diskuse, proti právní normě se vymezily ruskojazyčné ukrajinské spolky, které ji označily za diskriminační. Rusko si stěžovalo u evropských organizací, protesty Moskva zaslala dokonce i do sídla Evropské unie a NATO. Spor se rozhořel i mezi Kyjevem a Budapeští – poškozena zákonem se cítila maďarská menšina, k níž se

v Zakarpatí hlásí zhruba 150 000 lidí. Podle některých komentářů v médiích je zákon odrazem konfliktu na proruském Donbasu, ale i napjatých vztahů mezi ukrajinskými úřady a maďarskou menšinou v Zakarpatské oblasti.

Mnoho Ukrajinců vedle ukrajinštiny používá i ruštinu. I když většina Ukrajinců považuje ukrajinštinu za mateřský jazyk a podporuje jeho status výlučného státního jazyka, 35 % respondentů označilo za mateřštinu ruštinu. Přibližně polovina (49 procent dotázaných) pak uvedla, že ukrajinštinu používá doma, stejné procento používá ke komunikaci s rodinou ruštinu. Ukrajinština převládá při formálním styku, tedy například v práci či ve školách. Mírně přes polovinu lidí ale uvedlo, že při komunikaci s přáteli či na internetu používá ruštinu. (ČTK)

Cena vítězství

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 254/2021, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Míniar, Dr.Sc.

Členové rady: Miroslav Havlík, Eva Holečková, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičková.

Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152,

internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanvyborcr@volny.cz.

Příspěvky zaslání redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Uzávěrka čísla dne 21. 5. 2021.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.